

»Tey eru øgiliga fitt«

— sigur 16 ára gamla Marjun um vinir og kenningar sínar í Lerwick

Marjun Højgaard hevur búð í Lerwick í fyra ár. Hon flutti hagar við foreldrum sínum og tveimum systkinum, tá pápi hennara, Hans Pauli Højgaard, bleiv leiðari á norsku sjómansstovuni.

Nú er hon einsamall eftir. Pápin og mamman, Maria, tann 14 ára gamli Sjørður og 10 ára gamla Sólva eru farin heim aftur til Rituvíkar.

Marjun er eftir, tí hon skal gera seg lidnan við skúlan. Hon gongur í High School — tað svarar til 10. flokk hjá okkum — og verður liðug síðst í maí.

Sjómansstovan er afturlatin í lotuni og Marjun býr hjá vinum í Lerwick.

Øgiliga fitt

Marjun Højgaard er 16 ár — næstan 17, leggur hon brosandí afturat, tá vit hittu hana sólskinssunnudagin fyrst í maí.

Henni dámar væl í Hetlandi. Tey ungu eru øgiliga fitt og hon hevur fingið nógvar vinir hesi fyra árin. Tað var ringt at falla til í fyrstani, men longu eftir fáum mánaðum var hon vorðin rættiliga stinn í enskum og so gekst betur.

Men hvussu brúka tey ungu í Lerwick fritíðina?

Jú, á nakað sama hátt sum í Føroyum. Tey spáka aftur og fram í gøtunum, ella koyra. Men koyringin er ikki so ófantalig sum í Føroyum. Álvarsligar ferðsluvanlukkur eru ikki vanligar. Men tey drekka tað sama sum í Føroyum, heldur Marjun. Og nar-kotikanýtsla er ikki vanlig.

Samanumtikið verður ikki gjørt so nógv fyri ungdomin í Hetlandi sum í Føroyum, heldur Marjun, sum hevur verið heima í summarfritíðunum.

Ungdómurin hevur beint nú stovnað eitt felag, greiðir hon frá, men hon veit ikki nakað um tað at siga.

Strangir lærarar

Tað er sjálvandi ikki tað sama at ganga í skúla í

Hetlandi sum í Føroyum. Marjun sigur, at lærararnir eru strangari í Hetlandi, nógv strangari. Tí læra børnini betur, heldur hon.

Verri enn so øll hava kristni í skúlanum, tí teir finna ongur lærarar til hesa grein.

Hetlendingar eru ikki so andaliga hugaðir sum føroyingar, í hvussu so er ikki tey ungu. Tey leggja ikki so nógv í kristindómin.

Marjun nevnr eisini, at ungu hetlendingarnir gerast lætt firtinir. Aðrenn tú veitst av, tosa teir ikki við teg ein heilan dag. Men dagin eftir er alt í lagi aftur.

Men hóast Marjun trivist væl í Lerwick, so eru Føroyar kortini nummar eitt. Hon fer heim aftur í summar. Hvat hon fer at gera, veit hon ikki enn. Men væntandi fer hon í 10. flokk, so hon kann læra týskt, aðrenn hon fer víðari í skúla.

Allur ungdomur er eins, heldur Marjun Højgaard. Men tó er okkurt øðrvísi í Hetlandi enn í Føroyum, hóast lummapengarnir hjá teimum ungu eisini har fara til sigarettir og dans.

Men kristindómurin er ikki so væl umtóktur sum millum nógv ung í Føroyum, hóast kirkjurnar eru nógvar.

Punkarar eru eisini í Lerwick og seta friskan dám á býin. Hesar báðar í sterkum litum komu spákandi í sólini. Hvat endamál hesin »happening« hevði, veit eg ikki. Kanska onki, bara ovfarakæti.